

Ps 14,1-7 Człowiek „bez Boga” (10,4+) jest nierozumny. Jego godzina nadejdzie (Jr 5,12n).

Ps 10,4 Negując działanie Opatrzności, bezbożny w praktyce zaprzecza istnieniu Boga.

Jr 5,12 *On nic nie znaczy*. BJ: „Nie ma Go!”. Dosł.: „Nie On”. Bezbożnik nie potwierdza ateizmu teoretycznego, ale według niego Jahwe nie będzie działał, w jego oczach On praktycznie nie istnieje (Ps 14,1+). Można też rozumieć: „Jego nie (chcemy)”.

Am 9,10 Amos twierdzi stanowczo, że grzesznicy zostaną ukarani, a sprawiedliwi uratowani. Wyobraża on sobie tę zapłatę jako katastrofę, która uderzyłaby tylko tych pierwszych, ale przyszłe wydarzenia temu zaprzeczą. Ta pewność i to zaprzeczenie zostaną wykorzystane przez Ducha, by w sześć wieków później wzbudzić wiarę w odpłatę po śmierci (Dn 12,2-3).

Lb 16,33 *do Szeolu*. Słowo nieznanego pochodzenia, które oznacza głębokości ziemi (Pwt 32,22; Iz 14,9 itd.), dokąd „zstępują” umarli (Rdz 37,35; 1Sm 2,6 itd.) i gdzie dobrzy oraz występni pospółu (1Sm 28,19; Ps 89,49; Ez 32,17-32) pędzą ponurą egzystencję pośmiertną (Koh 9,10), bez możliwości wielbienia Boga (Ps 6,6; 88,6.12-13; 115,19; Iz 38,18), jednakowoż moc Boga Żywego (Pwt 5,26+) sięga aż do tego posępnego miejsca przebywania zmarłych (1Sm 2,6; Mdr 16,13; Am 9,2). Nauka o nagrodzie i o mękach pozagrobowych a także o zmartwychwstaniu, przygotowana dzięki istnieniu nadziei u psalmistów (Ps 16,10-11; 49,16), zarysuje się jasno dopiero pod koniec ST (Mdr 3-5 (w związku z pojawieniem się wiary w nieśmiertelność, zob. Mdr 3,4+; 2Mch 12,38+).

Mdr 1,16 Występni zaś ściągają śmierć na siebie czynem i słowem, marnieją, uważając ją za przyjaciółkę, i zawierają z nią przymierze, zasługują bowiem na to, aby do niej należeć.